

Mlčení ve dvou - Gott, Karel

Nešumí vánek ve větvích, plamenem přímým hoří svíčka.
Odkrývám závoj vlasů tvých, zdá se že celý svět šel spát.
Tak láska má zavři víčka, s tebou ve dvou mlčím rád.

Na stole váza s květinou, přes kterou pátrám ve tvé tváři.
Hodina splývá s vteřinou, láska je vzácné umění.
A jenom nám s očí září, naše krásné mlčení.

Ref:

Znám svůj hlas, ten mluví tam, kde jeho pán zaváhá.
Krásný čas, mlčení ve dvou naší lásce pomáhá.

Dopité sklenky žalují, že dnešní večer byl moc krátký.
Vzpomínky ráno vyplují, včerejší atmosféře vstříc.
[: Jednou se vrátíme zpátky, mlčet ve dvou a nic víc.:]